

— med Klosetter, i Jylland—Fyn: 83 og en Midtergangsvogn, paa Sjælland—Falster: 98, og 47 Side- og Midtergangsvogne. Det er Forskellen, men det er ogsaa hele Forskellen. Man maa huske paa, at naar der saaledes alligevel er en Del flere Side- og Midtergangsvogne paa Sjælland—Falster, er det ogsaa navnlig her, at Hovedtogene fra Udlandet og Søndagstogene løbe. Det er i alt Fald det, man har taget Hensyn til ved den hidtil stedfundne Fordeling. Det er jo heller ikke blot nu, man tænker paa Jylland. Der er allerede i de sidste 5 Aar tildelt Jylland 46 Stykker 3die Klasses Vogne med Toiletrum og Sjælland kun 45 i det samme Tidsrum, og flere af de ny tredie-klasses Vogne løbe netop i Vestjylland. Af dem, der ere bevilgede paa indeværende Aars Finanslov, ere 14 gaaede til Jylland—Fyn og kun 7 til Sjælland—Falster. Saa denne Indvending har ikke saa meget paa sig. Det er, hvad jeg kan sige med Hensyn til den Forsømmelighed overfor Materiellet, som skulde skyldes Sparesystemet.

Jeg skal i denne Forbindelse nævne, skønt det ikke er mig klart, om det just er paa dette Sted, at det hører hjemme, det maa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds selv afgøre, hans Anmodning til mig om at oplyse, hvad Fordel det havde vist sig at have med Hensyn til Banelegemets Vedligeholdelse, om Skinnerne ere sværere eller lettere, og hvor meget Vedligeholdelsesudgifterne udgjorde pr. Togkilometer. Jeg skal derom sige, at det ikke er Togkilometer, man i saa Henseende skal regne med, men Sporkilometer, men selv bortset derfra, er det ikke muligt at give det ærede Medlem nøjagtig Oplysning i saa Henseende, thi vi føre ikke særskilt Regnskab for hvert Stykke Bane med svære og for hvert Stykke Bane med lettere Skinner. Vi føre Regnskabet kredsvis. Det ærede Medlem ved sikkert, at der er 4 Trafikkredse, nemlig: Sjælland—Falster, Fyn og det sydlige Jylland, en østlig—nordlig og en nordvestlig Kreds i Jylland. I 1ste Kreds har Udgiften pr. Sporkilometer været omtrent 900 Kr., medens den i 2den Kreds har været 1,000 Kr., i 3die 1,400 Kr. og i 4de 950 Kr. Det viser, at 3die Kreds, altsaa Strækningen fra Fredericia til Frederikshavn, har været den dyreste, men paa denne er der ogsaa ældre og lettere 32 Kilograms Skinner, medens Udgiften for Sjælland—Falster, hvor vi netop fortrinsvis have de nyere og sværere Skinner, kun har været 900 Kr. Dette tyder paa

det økonomisk fordelagtige i at anskaffe de svære Skinner; men for øvrigt viser det sig ikke blot ved disse Tal, hvilken Fordel der er ved de svære Skinner, Fordelen viser sig ogsaa derved, at man ved de svære Skinner er i Stand til at gennemføre Togene med større Hastighed, hvilket jo ogsaa har overordentlig stor Betydning.

Ja, jeg har endnu flere Tal i saa Henseende til min Raadighed, men vil ikke trætte det høje Ting med her at oplæse dem. Hvis ærede Medlemmer, som særlig interessere sig derfor, skulde ønske det, staa de til deres Raadighed, ligesom jeg ogsaa skal give det kommende Finansudvalg alle de skriftlige Oplysninger derom, som maatte begæres.

Jeg skal derefter omtale de Bemærkninger, der fremkom med Hensyn til den *Overanstrengelse af Personalet*, som ogsaa skulde være en Følge af Sparesystemet. Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) udtalte i denne Forbindelse, at der var kommen en „Utryghed“ i hele vor Befolkning med Hensyn til Befordringen paa Jernbanerne. Det er et stærkt Udtryk, som det ærede Medlem hellere skulde have holdt tilbage. Jeg tror i Virkeligheden ikke, der er Spor af Grund til at fremkomme med saadanne Ytringer om vore Baner. Det ærede Medlem nævnte Tilfældet paa Eskildstrup Station, som han selv havde været Vidne til, men der maa det ærede Medlem vide, at dette Uheld har ikke det allerfjerneste med Sparesystemet at gøre. Hvis det ærede Medlem er i Tvivl derom, skal jeg gerne give ham nærmere Oplysninger i saa Henseende. De ere for øvrigt til Dels allerede fremkomne for Offentligheden i Bladene. Sagen forholder sig i Virkeligheden saaledes, at det var det ordinære Mandskab, som passede Stationen, og i alt Fald den ordinære Portør, som havde Signaltjenesten i det Øjeblik. Men han havde saa været saa letsindig at benytte som Bistand en tilfældig tilstedeværende Banearbejdsmand, som var inde i Signalskuret. Portøren siger saa til ham, at han skal stryge Signalet, hvad der var for tidligt — dog det kunde for øvrigt ikke gøre noget. Men han skulde saa samtidig løse Sporskiftet. Dette havde heller ikke i og for sig været farligt, hvis denne Banearbejder ikke havde gjort noget mere. Men han, som kendte lidt til det, vidste ogsaa, at naar man løste Sporskiftet, plejede man samtidig at skifte det. Dette gjorde han, og derved var det, at de to bageste Vogne